

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1/6. uri zjutraj, a ob ponedeljkih ob 9. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnisti v mesečno K 1.—, z dostavljanjem na dom K 1.20; s pošto celoletno K 18.—, polletno K 9.—, četrtletno K 4.50, mesečno K 1.50. Za inozemstvo celoletno K 28.—.

JUTRO

Neodvisen političen dnevnik.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

Uredništvo in upravnisti je na Miklošičevi cesti št. 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnisti. Ne-frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopi si se ne vračajo. Za oglaševanje plača: petletna vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. Za odgovor se priloži znamko.

Častiti someščanje!

Ginljivi izrazi zaupanja in ljubezni, katere sem doživel v poslednjih dneh, segli so mi globoko v srce. Do smrti ne pozabim zvestobe Vaše, ki se je tako sijajno manifestovala v dobi, v kateri so me od strani, odkoder bi tega nikdar pričakoval ne bil, tako kruto žalili. Sledeč soglasni želji občinskega sveta in vseh zavednih meščanov sprejel sem novo soglasno izvolitev za župana.

Častiti someščanje, boj, ki Vam je bil na ta način usiljen, sprejeli bomo z združenimi močmi. Vem, da morem računati na Vašo zvestobo, zato ne klonite duhom, kajti vsak boj podžiga pogum.

Prosim in rotim Vas, da v interesu mestian v interesu narodne stvari ohranite ono slogo, ki se je glede moje osebe tako čudežno pojavljala v poslednjih dneh. Stran z vsako malenkostno občutljivostjo, stran z vsako osobno mržnjo! Domovina nas kliče, da bomo samoupravo in da se upremo terorizmu, treba je torej, da je vsak na svojem mestu. Le, ako bomo vsi zavedali se važnosti trenutka, zdobimo v prah nakane v sredstvih svojih neizbirne vlade ter pripomoremo volji svoji do zmage.

Še jedenkrat kličem Vam torej: sloga, sloga, sloga in s tem geslom v boj do končne zmage!

V Cerkljah, dne 1. septembra 1910.

Ivan Hribar.

Gosp. državni poslanec Ivan Hribar je poslal ta poziv „Slov. Narodu“ in „Jutru“. V „Slov. Narodu“ je bilo včeraj zaplenjeno nekoliko odstavkov, ki jih mi izpuščamo, ker ne smemo priobčiti zaplenjenih sestavkov.

Poziv priobčujemo drage volje, ker je sloga v narodno-napredni stranki resnično nad vse potrebna in „Jutro“ gotovo ne bo rušilo te sloge, ako ne bo „Slov. Narod“ izzival, česar najbrže tudi ne bo, ker so merodajni faktorji v „Narodni tiskarni“ gotovo že sami sprevideli, da je za zmago narodne in napredne stvari potrebno v prvi vrsti složno delo vseh naprednih elementov ne samo v Ljubljani, nego na Slovenskem sploh.

Besedo delo treba naglasiti, ker samo z intenzivnim in smotrenim delom bo mogoče doseči take vspehe, da bo narodno-napredna stranka lahko ponosna na njih. Ne smemo se zadovoljiti z navadno volilno zmago, ker razmere, v katerih živimo, niso navadne. Naša zmaga mora biti sijajna, tako, da zapre sovražnikom narodne in napredne Ljubljane — sapo.

Pravda proti Hladniku in ženi.

Med sodnim dvorom, zagovorniki in občinstvom je že opaziti ona razburjenost, ki se pojavlja proti koncu zelo zapletenih in zanimivih obravnav. Obravnava ki je bila nastavljena na 9. uro, se je zakasnila za pol ure. Obtoženka je zelo slaba.

Državni pravdnik opusti tožbo radi sleparstva napram Marinšku, glede strupa pa predlaga, da se naj prečitajo mnenja bolj izvedenih vseučiliških profesorjev, kakor so zdravniki v provinci.

Dr. Ravnihar nima nič proti temu, že izlasi radi tega ne, „ker ima pravdnik velik apetit na kroglice“, zahteva pa, da naj bodeta ljubljanska zvedenca navzoča.

Pravdnik hoče, da se potem osebno zaslišita tudi dva iz Gradca.

Dr. Švigelj hoče dokazati iz „Slov. Naroda“ in „Slovenca“, da je živela javnost v obtožencem sovražnem mnenju. Pravdnik se temu protivi. Radi izvedencev in čitanja se posvetuje sodni zbor. Prej konstatira dr. Ravnihar, kako se pravdnik umika. Po dvajset minut trajajočem posvetovanju je sklenil sodni dvor odkloniti čitanje časnikov, mnenje graških izvedencev pa prečitati v navzočnosti ljubljanskih. Dr. Švigelj prijavi ničnost. Iz čitanja se razvidi, da so oni v Gradcu prilično istega mnenja, kar se tika pojavov in posledic. Smrt lahko nastopi, če se zavzije naenkrat 16 gramov (40 kroglic). G. Hammerlitz, ki je nervozna, bi bila pač zbolela od petih koščkov, a smrt ne bi mogla nastopiti. Če bi bila ona strup ponovno več dni zapored zavživala, bi bila bolezen hujša in če bi vedno jedla strup, bi slednjič res umrla.

Dr. Schuster se odzove in kratkoma napram graškemu mnenju pove, da sploh nobeden človek ne bi strupa še drugič vzel, ko bi ga že prvič tako izplačalo. Vprašan, kako bi vplival strup, ponovno zavžiti, se izrazi, da bi človek postal težko bolan, saj je njegovo mnenje, da strup, zavživan po malem, slabše vpliva nego če se ga zavžije naenkrat. V Gradcu mislijo, da umre. Dr. Ravnihar se vmeša in kaže na to, da so v Gradcu učenjaki samo teoretskega mnenja. Proti sodnikom imenuje dr. Schuster to jed „grausliches Gemenge“, ki je noče pameten človek zavživati. — Na dr. Švigeljev predlog izjavi dr. Schuster, da se vsak bolnik obrne zopet na zdravnika, če čuti in sluti, da mu zdravilo ne koristi in ne ugaja. Na slepo normalen človek ne zavživa strupa. — Dr. Švigelj pravi šalivo na pravdnikov račun, da človek lahko umre tudi od mernika jabolk, če bi jih naenkrat pojedel.

Dr. Plečnik nima vzroka, da se še enkrat izjavi, ker vstraja na prvem svojem izreku, ki je skoro enak graškemu. Predsednik konstatira, da med mnenji ni nesoglasja, a državni pravdnik zahteva, da se

zaslišijo graški izvedenci osebno. Sodni dvor bode o tem sklepal.

Čitajo se zapiski o okoliščinah, kako so se pošiljale karte, ona z mrtvaško glavo in tako dalje. Navajajo se drobne izpovedi neznatnih prič o avtomobilu, pogovori s Hladnikom, njegovem šolanju, menicah, poslovanju itd. O Piacentiniju velijo, da je velik pijanec, ali da ga ne smatrajo zmožnim zločina, ker je pošten človek.

O zadnjem predlogu pravdnikovem se posvetuje sodišče. Švigelj se pa med tem deloma posvetuje z obtoženkino sestro g. Rozo Arko. Po dvorani vrši o pravdi in se ugiha o izidu. Druga sestra, g. Gnezda, ihti in vzdihava na pridržanem sedežu. Dr. Ravnihar govori s Hladnikom nekoliko trenutkov. Posvetovanje traja 35 minut.

Predsednik še čita izpovedbe postranskih prič in korespondenco. Nekoliko listin omenja samo vsebino. To traja tričetrt ure. Med drugim se navaja Hladnikov napredek v Turinu, kjer je prišel od „popolnoma nezadostno“ preko vseh stopenj do „odlično“. Pri mornarici je bil iz početka zelo dobro zapisan, v tretjem letu pa že kaj slabo in je bil tudi degradiran, ker je nekoč izostal čez polnoč brez dovoljenja.

Po posvetovanju, ki traja le nekaj minut, izreče predsednik, da ni vzroka apelovati na graške izvedence. Pravdnik prijavlja ničnost.

* * *

Tožitelj govori.

Dr. Neuperger se od 4. uri 20 min. loti prvega in drugega vprašanja ter razjasnjuje zadevne paragrafe in bistvo poskušenega zavrtnega umora, radi katerega sta tožena. Namen, g. Hammerlitzovo zastrupiti, je dokazan, saj je ona prejela strup. Nekdo ga je moral poslati, a sledu dolgo niso našli. Osumljena sta bila dva: Mož Hammerlitz in Hladnik. Hammerlitz so takoj opustili, a s Hladnikom so se začeli podrobneje baviti, kajti bilo je veliko sumljivih znakov na njem. Res, da je on bil kritični dan pri Sv. Ivanu v Trstu, ali čez nekoliko časa se je pojavil za pričo Piacentinij, ki je zelo verjetno govoril, tako, da se je dalo iz vsakega stavka na naslednjega strinjati. Priča Rossi je tudi verodostojno govoril in pričal za Hladnika neugodno, kakor Piacentinij. Oba sta prisegla in govorila gotovo resnico. Apelira na porotnike in pravi, da morajo biti gospodje gotovo prepričani, da je vse Hladnik uprizoril in da je šlo vse skozi njegove roke. Posrečil se mu umor ni, ali poizkus je gotov in to zadostuje za obtožbo. Kaj je smrt onemogočilo, je slednjič vseeno, ali če vse preudari, se pride do zaključka, da je imel voljo, katere pa ni mogel udeležiti radi nerodnosti. (Z visokim glasom: Preneroden je bil!) „Gospodje hudo delci“ store vedno kako neumnost, ki jih izda. Sicer si je Hladnik genialno zamislil svojo

nakano, ali posameznosti je izvedel zelo nerodno in neizkušeno. Zdravniku-znancu bo vsakdo verjel in Hladnik je zaupal v lahkovernost. Zadeva je slična Hofrichterijadi, o kateri pa ne maram veliko govoriti, ker bi reč znala biti pohujšljiva. Razklada nekaj o študentih in o sladkorju na fakulteti. Govor je precej nerazumljiv in nekdo med poslušalci zasedne: „Danes je pa grozno duhoviti!“ Govori o smodniku in o črnem pesku in zaključuje, da je poizkus dejanja dognan, če je še tako nerodno uprizorjen. To, kar je Hladnik poslal, konstatira pravdnik, je strup, hud strup ali nezadostno sredstvo. — Dr. Neuperger že govori v teku o težki telesni poškodbi in stavi na prosto porotnikom, da zahtevajo eventualno tozadevno izpremenjeno vprašanje. On ne more tega iz formalnih ozirov storiti, ker Hladnik sploh vsako krivdo taji.

Tožitelj deloma preide na obtoženko in utemeljuje njeno pomoč pri poizkusu s sovražtvom, ki je vladala pri Tolazijevih napram Hammerlitzovi. Hladnikove so pripravile do koraka skrajno neugodne denarne razmere. Te je on zakrivil s svojim dobrim življenjem in zapravljivostjo. Enkrat je moral zabresti na polzko pot, a tega ni mogel prej storiti, ker je bil pri salezijancih v samostanu in potem pri mornarici. Tudi ko je že bil samosvoj je še bil pošten, dokler je imel denar. Ko je pa ta pošel, so se ga lotile druge misli. Človek, ki je v strašanski stiski, stori vse; plača tudi tisoč odstotkov, če le denar dobi. „Gospodje porotniki, to ste lastnoročno videli“. Če mislijo, da poizkusa ni storil iz dobičkalnosti, ampak samo iz sovražstva, lahko porotniki zahtevajo primerno izpremenjeno vprašanje. — Pravdniku se Hladnikova žena zelo smili, ali on mora vršiti svojo dolžnost in konstatirati, da je ona sokriva pošiljatelj in poslana grozilne razglednice. Če so porotniki res prepričani o njeni krivdi — on je — in če verujejo pismoukom, potem naj potrdijo vprašanje, drugače ga pa naj zanikajo. Zadnje besede govori z visokim glasom in jasno se vidi, da hoče tožitelj sam obtoženko oprostiti.

Pravdnik govori o Hladnikovem denarnem poslovanju in dokazuje njegovo sleparjenje, priznava pa, da je Hladnik sleparil le v nekaterih slučajih. Pričakuje popolnoma mirno, da porotniki potrdijo krivdo in če se tudi smeji zagovornik. „Gospod zagovornik ima tako rekoč dolžnost, da se smeji“. (Smeh.) Z razburjenim ostrim glasom dokazuje, da po krivem ne bo nikdo pričal, če ve, da itak ne bo mogel dobiti denarja, ki ga ima pravico zahtevati. H koncu utemeljuje goljufijo in obljubi, da bode skoro pri koncu. (V dvorani se začuje oddih in vršanje.)

Hladnik je hotel zavesti Novaka in Zidariča z iztihatapljenim pismom do krive prisege v svoj prilog, priznava dejstvo, ali izgovarja se tako nerodno z lastno neum-

LISTEK.

MICHEL ZÉVACO:

Otroci papeža.

Roman iz rimske zgodovine.

[85]

Njegove okrvavljene oči so se spustile naokrog po stražnikih, ki so bili pritekli. Strašno molčanje je ležalo nad to četo mož, tresočih se v ledeni grozi.

„Kateri stražnik je imel službo v četrtem krogu“, je vprašal Cezar.

„Jaz, Svetlost!“ se je oglašil orjak s kuštravo brado in velikanskimi pestmi ter stopil naprej s sklonjeno glavo in bled kakor smrt.

„Ali nisi slišal mojega kričanja?“

„Ne, Svetlost...“

„Ah, ničesar nisi slišal! Spal si, kajne... Čakaj, jaz ti dam spati do sodnega dne!“

Pograbil je orjaka za roko in ga pahnol pred seboj, dočim so se gledalci tega prizora s tresočimi nogami stiskali k zidu. Velikan se je dajal suvati kakor otrok. Cezar ga je ritenski porinil v hodnik na desni... pred tisto okroglo črno luknjo... pred jamo z golaznijo... pred šesti krog Borgijevega pekla!...

„Skočil!“ je rekel Cezar mrzlo.

Orjak je padel na kolena in dvignil sklenjene roke.

„Milost, Svetlost!“

„Skoči, pes!“

„Milost zaradi moje žene in mojih otrok!...“

Milost!...“

To so bile njegove zadnje besede. Z naglim sunkom noge ga je Cezar pahnol v globino. Nesrečnik se je par hipov poizkušal obdržati za kameniti rob. Toda kamen je bil gladek in ostro obrezan: padel je in strašno zatulil od groze. Začul se je gluhi pljusk vode, in trenutek nato je že prihajalo iz vodnjaka čudno renčanje in blazno tuljenje: bil je ječar, ki je pričel v črni temi svojo ostudno borbo z gladnimi podganami...

Cezar se je obrnil.

„Kdo je bil tam gori poveljnik straže?“

„Jaz, Svetlost“, je odgovoril eden izmed častnikov ter stopil naprej.

Z naglo kretnjo je Cezar iztrgal nekemu stražniku poleg sebe bodalo ter ga zasadil možu pod vrat. Častnik je padel brez krika, mrtev na mestu, ter izbruhnil cel val krvi.

Nato se je Cezar ozrl po ostalih častnikih, stražnikih in ječarjih. Pod naporom tega popada besne jeze je šel rahel trepet po vsem njegovem telesu. Bela pena mu je stopala na levi in na desni izza stisnjenih ustnic.

Pred njim je stalo triindvajset mož; preštel jih je: hrabri častniki, ki so bili pač že stokrat tvegali svoje življenje, herkulski ječarji, ki bi ga bil njih vsakateri pobil z enim samim udarcem pesti; niti eden pa se ni ganil. Čakali so, bledi kakor mrličji.

„Vi pa...“ je nenadoma izpregovoril Cezar.

Iskal je. Sledilo je nekaj strašnih, mrtvaških minut čakanja, dočim se je slišalo samo blazno renčanje, ki je prihajalo iz jame, kjer se je boril nesrečnej z golaznijo.

„Vi pa,“ je povzel okrutnež, ko mu je nenadoma prišla misel, „vstopite tu!“

Pokazal je celico, kjer sta bila priklenjena po vrsti

Ragastens in on. Može so vstopili, brez besede, brez ene same proseče geste, ki jim ne bi bila pomogla. Cezar je zaprl železna vrata. Šele takrat je zavzdihnil s hripavim, globokim vzdihljajem olajšanja.

„Naj pocrkajo!“ je zamrmral. „Naj pocrkajo vsi od lakote in žeje!“

Petnajst let pozneje so nekega dne našli v tej celici triindvajset okostij, na kupu, v ostudnih, čudno fantastičnih legah: človek bi bil dejal, da so to okostja čede divjih zveri, ki so poginile, hoteče požreti druga drugo...

Cezar je zavil v hodnik na levo, po isti poti kakor Ragastens. Ob nožju stopnic se je dvignila pred njim človeška senca.

„Pa ti?“ je zarenčal. „Kdo si?“

Glazen smeh mu je odgovoril. Senca je razgrnila svoj plašč, da jo je obsijala luč pokrite svetilke, ki jo je nosila s seboj.

„Lukrecija!“ je vzkliknil Cezar.

„Jaz sama! Prišla sem alarmirat moštvo, da te rešim...“

„Ti?... kako si vedela?“

„Pojdi z mano, da ti povem...“ Ragastens sam je bil lahko nesramen, da mi je povedal vse... Lopov me je nato hotel zabosti... Toda pojdiva, razložim ti vse podrobno...“

In že nekaj minut kasneje je Cezar izdajal povelje za poveljem ter pošiljal štafeto za štafeto, vseh tristo rimskih zvonikov je zvonilo plat zvona, in vsi razglašalci v Rimu so tekali po ulicah, ustavljali se vsakih petdeset korakov ter kričali ljudstvu obljube, ki so dajale marsikateri glavi opravka:

(Dalje.)

nostjo in razburjenostjo, da mora pravdnik krivo navesti in zmešati italijanski rek: „E ben trovato, se non e vero.“ (Obe polovici stavka bi se morali izmenjati in potem znači stavek nekako slovensko: „Imenitna je pa ta, če tudi ni resnična!“ — Tu sledi odmor, ker je odšla toženka za nekoliko časa iz dvorane.)

Dr. Neuperger govori o konkurzu Hladnikovem in dokazuje, da ga niso zakrivila nesreče, ampak nerodnost in lahko-miseljnost.

Kot končno besedo pove pravdnik, da mora prodreti „meč pravice“ in ne meč osvete, kakor je pisano na grozilni karti. Če bodo gospodje vestno sodili, se bode to zgodilo. (Dr. Neuperger govori kot go-vornik zelo slabo in besede delajo mučen utis. Za to se vse oddahne, ko vstane ob šesti uri

branitelj dr. Ravnihar

ter s prijetnim glasom in gladko zgovor-nostjo prične svoj ciceronsko izklesani go-vor. Takoj ob pričetku fino ironizira izva-janja pravdnikova in kaže, kako je hotel dr. Neuperger uprizoriti pravo Hofrichter-ijado po znanih vzorih, kar se mu je pa ponesrečilo. Kot velik napihnjen balon je prišla pravda pred poroto, ali on se je za-čel vedno bolj krčiti, da slednjič ni nič več v njem in na njem.

Po tem uvodu začne dr. Ravnihar z branitvijo, ali on izhaja od zadnje točke v obtožbi, ter dokazuje, da Hladnik ni insol-venten in apeluje na trgovce, ki večinoma danes sede na porotnih klopih. On ne mara za sedaj govoriti o vsem, a čudno se mu zdi, da povdarja pravdnik pač dolgove, a o terjatvah ne mara nič slišati: „Erklärt mir doch, Graf Örindur...“ — Slovenec Hladnik je podjeten in je šel v Trst, da pomnoži slovenske trgovine in da obogati. Padel je pa kakor potnik v Jeriho med ro-parje, ki so ga oskubili in uničili. Italijani iz kraljestva so oškodovali avstrijskega Slo-venca Hladnika. Ko je ta videl, da mu preti pogin, je še ravno ob pravem času prodal upravičeno sferisterij in s tem vsaj nekaj rešil. Smolo je imel povsod in nesrečo tudi z gostilno. Na nič pa je prišel radi logaške afere. Saj mora vsako podjetje propadati, če pride lastnik v dolg zapor. Kredit izgubi ves in pride ob dobro ime. Zveze prene-hajo, prospeh je ugonobljen.

Prišel je po nesreči v zapor, radi za-pora pa ni mogel nič več plačevati. Sedaj pa gradi pravdnik vso obtožbo na tem. Hladnik ni kriv, če so ga izsesavale „pi-javke“, ki se imenujejo med seboj „pošte-nimi“, je pa zopet obžalovanja vredna ne-zgoda.

Dr. Ravnihar slikovito riše v skrajno neugodnih barvah mešetarje in senzale, opravičuje Hladnika in dokazuje, kako brez-vestno izposojujejo za grozotne obresti taki oderuhi denar onim, ki ga ravno krvavo rabijo. Zagovornik upa, da bodo porotniki to vprašanje zanikali, sicer pa še gre ta za-deva na trgovsko sodišče v Trstu. Za sedaj pa želi, da porotniki ne priznajo dolga 1500 kron, ampak samo 1100 in čisto od-krito pove, da zato, da ne dobi kazni nad pet let. Nadalje imenuje Quiritijeve izpo-vede o terjatvah nemaničeve pripovedke, zgodbo o zavarovanju za 50.000 kron pa bajko, ker na svezbo policio nikdo krajarja ne dobi. Tudi Quiritijeva eventualna ter-jatev se naj zniža na 250 kron.

V zadevi zastrupljenja opisuje Hlad-nika laskavo in ga nepristranskemu poslu-šalcu res stori simpatičnega, zlasti na pod-lagi dejstva, da on svoje, v drugem stanu se nahajajoče neveste, vkljub protivljenju svoje matere ni zapustil in da potem njej na ljubo ni hotel več zahajati na rodni dom, ker mati nje ni marala. — Govori o Hladnikovi ženi in se vpraša začudeno, čemu se ni ona kot slaba žena tekom tri-mesečnega zavora uklonila in krivde pri-znala in čemu se ni Hladnik, če je res on poslal trup in če je ona oskrbela pisavo, poslužil samo nje, ampak Piacentinija, ki bi ga vsak čas lahko izdal. — Sicer je pa Hladnikova mati, ki gotovo edina pozna svojega sina, jasno dokazala, da ga ne sumi.

Piacentini najbrže ni pisal pisma in si je to v pijanosti samo zasugeriral in sedaj živi v fiksnih ideji. Če je pisal, je pi-sal na svojo pest, ker so mislile pijavke, da bodo po materini smrti Hladnikovo ded-ščino izmogli. Mislile so namreč, da ima Hladnik mnogo za dobiti. — Piacentini pravi, da je pisal reči na treh mestih, tinta je pa vedno ista. Tudi na Hladnikovem domu se to ni moglo zgoditi, saj bi bil moral Piacentini vse Hladnikove predpoldan takorekoč vreči iz postelje. Njega na Hlad-nikovem domu tudi nikdo ni opazil, dasi je gotovo moral prepisovati kake tričetr-ure.

Tekom daljnjega govora se sporečeta zagovornik in pravdnik in poslednji se zelo raztogoti, ko mu oni zabrusi da mu bo do-kazal še dosti neresnic. In res pride kmalu s takimi argumenti o nemožnosti zastrup-ljenja in o vzrokih, zakaj pravdnik sam ne omili tožbe, da začne ta sključeno in ne-

premično gledati v svoje zapiske, tako da dolgo časa niti ne povzdigne oči.

Poskušeno pregovarjanje v krivo pri-čevanje je pač pojmljivo, če je po ne-dolžnem zaprti jetnik že ves obupan in uverjen, da bode moral za krivdo drugih trpeti. Sicer pa on ni imel pravega namena, ker ni vedel, če se bo to moglo sploh zgoditi.

Dr. Ravnihar završuje svoj poldrugo uro trajajoči sijajni govor, na katerem se mu mora odkrito čestitati. Njegova beseda napravi utis, da se vsakemu obtožencu laska sreča, ki mu je naklonila takega zagovor-nika. Končal je z italijanskim rekom: „E meglio di salvar cento rei, che condannar un innocente.“ (Bolje je rešiti sto krivcev, nego obsoditi enega nedolžnega.)

Ob tričetr na deveto uro se dvigne

zagornik dr. Švigelj

in povzame krepkodonečo besedo, s katero razklada prepričevalno, kako je prišel sled-njič do misli, da ona ne more biti kriva. Na usmiljenje državnega pravdnika ne ver-jame. Sovraštvo ni moglo biti motiv de-janja in za to tudi ni nobenega dokaza. Saj neka karta, ki jo je pisala g. Roza Ar-kova in ki je bila tolmačljiva za silo s so-vraštvom, še nič ne dokazuje, zlasti ne, ker je kar nekam skrivnostno izginila iz aktov. G. Hladnikova je vedno dobra, blaga in vestna in ni, kolikor se jo pozna, zmožna takega grozotnega počenjanja. Ona niti svo-jemu zagovorniku ni zaupno priznala na jezik položene besede, da bi vendar morda bila kedaj pisala kak naslov ali kako sprem-nico, ne da bi vedela, zakaj bo to rabil mož. Z v srce segajočimi besedami pred-očuje zagovornik porotnikom gorje tožene žene in jim usilno dopoveduje, da jo je treba rešiti in ji vrniti naknadno čast. Dobro zasnovani govor, ki je bil pa primerno krajši in glede na enostavnost zadeve pri-prosteji, nego dr. Ravniharjev, je izzval obče olajšanje.

Pravdnik dr. Neuperger

reagira na „balone“, ki jih spušča dr. Rav-nihar na njo in pravi, da ni res, da bi bila za poizkušen umor, ista kazen kakor za umor. Vrhunec dokazov za poizkušen umor mu je argument, „da naj vsak, ki misli, da se ne gre za umor, vzame in zavžije kroglice“.

Dr. Ravnihar še enkrat zbere naj-važnejše dokaze za nekaznivost in pripo-roča, da naj gredo porotniki v posvetovalno dvorano z zavestjo o pravdnikovem po-razu.

Dr. Švigelj v kratkih besedah za-trjuje, da mu je šel ta govor iz srca, če mu je kdaj kateri, česar državni pravdnik ne more trditi, pa če se mu morda tudi včasih v zakrknjenem srcu oglasi medel glas za pravico. (Mučnosti položaja pri-meren smešek zašelesti po dvorani in glas: „Dobro je povedal“ se oglasi kot v imenu vseh.

Predsednik Vedernjak

završuje obravnavo in podava obični re-sume tek, omenja tožbe, raznih mnenj in zagovorov, objasnjuje dogodke in tolmači zakon. Razklada morebitne motive, ki bi znali povzročiti vsa inkrimirana dejanja.

Porota se posvetojuje o zamotanih mno-gih vprašanjih od 9. ure 35 minut do 10. ure 35 minut pod prvomestnikom Sertičem. Posvetovali so se o sledečih 10 prašanjih:

Prvo glavno vprašanje se tiče Frana Hladnika, ako je kriv, da je v namenu svojo mater usmrtili poslal strupeno tvarino in ponarejeno pismo dr. Levičnika; drugo vprašanje se tiče Emilije Hladnik, ki se ji očita isto kot soprogu; tretje in četrto vprašanje se tiče razglednice, ki se na nji grozi Hammerlitzovi. Nadaljna vprašanja (V. in VI. glavno vprašanje) vsebujejo menične de-likte Hladnika v zadevi Luigi Dollenz in Štefan Quiritija. Sedmo glavno vprašanje se tiče poskusa Hladnika, ki je hotel iz za-pora pregovoriti Novaka do krivega priče-vanja in osmo poskusa, da bi Novak ovadil Piacentinija preiskovalnemu sodniku kot pošiljatelja strupenih pilul; isti delikt vse-buje deveto vprašanje glede Jožeta Zida-riča radi navajanja h krivemu pričevanju, deseto in zadnje vprašanje pa se tiče kon-kurza, ki ga je zakrivil Hladnik po svoji lahkomišljenosti.

Porota je odločila, da na prvo vprašanje odgovori s 4 da in 8 ne. Drugo 2 da in 10 ne. Tretje enoglasno ne. Četrto eno-glasno ne. Peto 5 da 7 ne, šesto enoglasno da, sedmo enoglasno da, osmo enoglasno da, deveto enoglasno da, deseto pa 10 da in 1 ne.

Milka Hladnikova je torej oproščena v dveh točkah eno-glasno, v eni pa z 10 glasovi proti 2 in je torej popolnoma prosta.

Dr. Neuperger zahteva, da se Hlad-

nika naj sodi strogo po zakonu, dr. Rav-nihar pa ga z izpremenjenim glasom pri-poroča milostni sodbi upoštevaje njegove bivše in bodoče razmere.

Ko se umakne sodni dvor, začno sestre oproščenko strastno poljubljati in nato se začne zopet ihtenje veselja in žalosti. Na-peta pozornost med občinstvom, ki je proti koncu zavzelo že ves prostor od porotniških in zagovorniških prostorov pa tja do za-tožne klopi, je popustila.

Po četrturnem posvetovanju proglasi predsednik ob četrtna polnočo obsodbo in pove, da je Hladnik dobil 7 (sedem) me-secev težke in poostrene ječe ter mu pripade plačanje stroškov.

Obežilno za kazni je, da se je ka-znovano dejanje opetovano vršilo, olajšalno pa je njegovo dobro življenje in rodbinske razmere.

Državni pravdnik prijavi ničnost radi preizkuse kazni, zahteva, da se obdrži naprej v zaporu, ženo pa veli izpustiti.

Tako je konec afere, ki je bila in bode najbrže ostala edina na Slovenskem.

Dnevne vesti.

Klerikalci in ljubljanska avtonomija.

Klerikalci že začenjajo kazati v tem vpraš-anju pravo barvo. Obnašajo se ravno tako kot po septemberskih dogodkih. Ker niso mogli pisati proti naziranju ljudstva, so takoj po 20. septembru izrabili vsa poštena čustva slovenskega naroda in pisali v nji-hovem smislu. Kmalu so začeli obračati plašč in letos smo videli njihovo hinavščino v bengalični luči, ko je „Slovenec“ pričel velesrbsko zaroto v Ljubljani in tej pripisoval tudi septemberske dogodke. Sedaj so klerikalci tudi hinavsko pisali, da so protestirali pri vladi radi Hribarjeve nepo-trditve, dasi se je popolnoma izkazalo, da je baron Schwarz strmoglavil ljubljanskega župana na zahtevo klerikalcev. Ker je vsak pošten Slovenec na strani župana Hribarja, kot reprezentanta ljubljanske občinske av-tonomije, se ne upajo še pisati proti avto-nomiji. Že pa napadajo župana Hribarja. V „Slovencu“ je sicer še nedolžen napad, v moriborski „Straži“ pa že vidimo kako daleč bo še „Slovenec“ padel. „Straža“ piše namreč, da je župan Hribar morilec in zavzema se za barona Schwarza. Klerikalci bodo čisto gotovo zatajili tudi še princip občinske avtonomije in dejali, da je baron Schwarz storil prav, da je vrgel ljublan-skega župana. Naši klerikalci sploh niso več Slovenci. To so čisto navadne vlačuge, ki so vsakomur naprodaj po groš.

Že zopet natolčujejo. Naši klerikalci so že zopet začeli pisati kot izdajalci. V dunajske liste zopet zanašajo nesramne laži o velesrbski ekspozituri v Ljubljani. Vče-ršnjaj „Slovenec“ ne piše prav nič boljše. Uvodnik je sicer na videz zelo miren in nedolžen. Če se ga bližje ogleda, se vidi, da je cel članek infamna denunciacija. „Slovenec“ člankar hoče namreč napraviti iz tega, da je župan Hribar sprejel izvoli-tev, da se je z njegovim imenom imeno-vala nova ulica, da se je usipalo na župana cvetje itd. zopet zarotniške čine. S „Sloven-cem“ maziljenci bo res treba drugače go-voriti.

Razkrita katoliška laž. V avgustu je „Slovenec“, kakor drugi katoliški listi, po-ročal z očividnim veseljem o neki tatvini dragocenega venca in kovinske krste v krematoriju v Gothi in nato pavšalno udrihal po svobodomislecih. Ker nikakor nismo verjeli tem vestem katoliških listov, smo poizvedovali o stvari in sedaj nam član pripravljalnega odbora „Jugoslovans-kega krematorija iz najzanesljivejšega vira in po direktnih informacijah poroča, da je vsa grozna povest iz krematorija v Gothi navadna laž lista „Halberstädter Allgemeine Zeitung“ in po tem vseh drugih katoliških listov. Po „razkritjih“ klerikalcev se je zgodilo zločinstvo podobno že skrunjenju mrtvih ob vpepeljenju žene ruskega ban-čnega direktorja Goldfarba. Po dvurnem čakanju je baje izginil lep venec in težka kovinska rakev, vredna 600 K. Da se izve resnica, je mestni svet iz Gothe sam ime-noval te klerikalne vesti „grundlose Beschul-digung“ in izdal na podlagi policijske preiskave nepristranski opis te afere. Iz tega posnemamo, da je bila kremacija na-povedana ob 2. popoldne in je Goldfarb le zato, ker je 2 uri prehitro prišel, moral čakati. Vrata h kremacijski dvorani je dal upravitelj g. Alfred Möller zapreti zato, ker je ta ruska družba ob krsti nemoteno ka-dila cigarete in bi to gotovo nadaljevala tudi v dvorani. Povest o dragoceni krsti, ki so jo hoteli „okrasti“, pa obstoji v tem, da je bila zunanja cinkasta krsta preširoka za kremacijsko odprtino, skozi katero se pogrezne notranja krsta z mrtvecem v peč in so jo zato s porazumom s Halberstadt-skim podjetnikom Röverjem odstranili in pozneje na željo g. Goldfarba v njegovi

navzočnosti sežgali. Pretemperamentni g. Goldfarb je pozneje, ko je dobil vsa po-jasnila, svojo prehitro obdolžitev v prisot-nosti g. Möllerja prekalil in prosil gosp. Langutha in Röwerja oprostjenja. — Taka je tedaj resnica o tej aferi. Krematorijski nradniki so že vložili tožbo proti Halber-städter Allgm. Zeitung radi hudobnega ob-rekovanja, drugi katoliški obrekovalci onstran nemške meje pa se za enkrat lahko vesele nekaznovani v izvrševanju svojega pravega posla — lažnjivega obrekovanja.

Nov udarec Slovincem. Iz najzanes-ljivejšega vira smo izvedeli, da se pred-sednik deželnega sodišča g. Albert Levič-nik res ne vrne več na svoje mesto. V krat-kem bo namreč imenovan za to mesto dvorni svetnik pri graškem nadsodišču g. Adolf Elsner, ki preskoči 7 Nemcev in 2 Slovence. Mesto ljubljanskega predsednika deželnega sodišča je slovensko posestno stanje in če se na mesto Slovenca Levič-nika imenuje zagrizenega Nemca Elsnerja, je to hud udarec za Slovence. Pozivljamo vse slovenske poslance, da se za stvar za-vzamejo in to iz samih nemškonacionalnih motiv izvirajočo krivico preprečijo. Nam je vseeno, če je imenovan klerikalec ali liberallec samo da je Slovenec. Klerikalno stranko, ki ima razen enega, v deželi vse državno-zborske mandate, pa delamo naravnost od-govorno, če ne uложи takega protesta, ki bi preprečil imenovanje Elsnerja za ljublan-skega deželno-sodnega predsednika.

Nov režim na ljubljanskem magi-stratu. S trudom je narodno-napredni obč. zastop iztrebil na ljubljanskem magistratu nemščino kot uradni jezik in uvedel samo-slovenski notranji uradni jezik. Komaj pa je prišel na magistrat vladni komisar La-schan, katerega je nemška vlada postavila sporazumno s klerikalnim deželnim odbo-rom, že se krši opravični red mestnega ma-gistrata. Vladni komisar Lachan govori namreč tudi uradno s policijskim šefom Lavtarjem le nemško. Privatno gospoda lahko delata kar hočeta, zahtevamo pa z vso odločnostjo, da se držita predpisov in ne kratita naših pravic.

Čez 400.000 kron je šlo iz dežele. „Slovenec“ vriska, da se je včeraj odpe-ljalo 520 romarjev v sveto deželo. Če po-mislimo, da nima to romanje prav nobene vzgojne in poučne tendence, marveč na-ravnost poneumnjevalen namen, ga mo-ramo le obžalovati z narodno gospodar-skega stališča. Samo vošnja stane za osebo 500 K, kar znaša skupaj okoli 300.000 K. Poleg vožnje pa bo vsak porabil še naj-man 200 K, kar znaša zopet čez 100 tisoč kron denarja. Čez 400.000 denarja je torej šlo po uemnosti izdežele samo, da ima škof Bonaventura svoje orgije.

Kje pa je dr. Krek in dr. Šusteršič? so izpraševali češki klerikalci iz Moravskega, ki so se ustavili na ljubljanskem kolo-dvoru na potu iz Jeruzalema. Zelo so bili užaljeni, da ni bilo nobenega oficijelnega pozdrava na kolodvoru, dasi je bilo 500 romarjev. Ko se je bratom Čehom poja-snilo, da ljubljanski župan ne pozdravlja ro-marskih vlakov in da je Ljubljana napredno mesto, so Čehi žalostno vprašali: kje pa je dr. Krek, kje dr. Šusteršič? Še Štefeta ni bilo in Kregarja tudi ne, ki sta sicer re-prezentata klerikalcev v ljubljanskih občin-skih zadevah.

„Slovenec“. Klerikalni organ govori o „nekem radikalnem dnevniku“, ki je pri-nesel sliko Ivana Hribarja, pripravljeno baje za slučaj — njegove smrti. To se mora nanašati samo na „Jutro“, ki je edino prineslo sliko bivšega ljubljanskega župana in zato izjavljamo: naj kak drug slovenski politik kaj izrednega stori in drugi dan bo njegova slika v „Jutru“, tako smo preskrb-ljeni s klišeji. Imamo tudi dr. Šusteršiča in mnoge druge klerikalne politike, ali te samo — v karikaturah.

Aviatik g. J. M. v Mengšu se dvigne jutri ob 4. popoldne s svojim novo izum-ljenim strojem v zrak. Kdor si hoče ogle-dati polet in sestav stroja, naj pride jutri, v nedeljo. 4. septembra t. l. v Mengeš. Vstopnina na letalni prostor je jako nizka, tako da ne bode nikomur žal ogledati si to najpovejšo iznajdbo — Slovence.

Iz St. Petra na Krasu. Že zopet so se blamirali! Pretečeno nedeljo so imeli krščanski „Čuki“ svojo parado. Na dnevnem redu je bila velika komedija. Vse to je zlobnal klerikalni janičar, učitelj Grad. Slavnosti se je udeležil celo naraščaj St. Peterskega „Čuka“. Pri vsem tem so pa imeli smolo. Priredili so namreč javno telo-vadbo, pa da se ne zamerimo „komedijo“. Nastop je bil tako krasen, da se je vse spogledovalo. Res, lahko ponosno so gle-dali nanje, kajti eden se je obrnil v levo, drugi v desno, tako, da je šlo, kakor bi jih z rešeta trosil. Ko so pa vadiitelji videli, da to vendar ne gre, ker je bila blamaža že itak skrajna, se vendar eden skorajzi, stopi na oder, ter ogovori gledalce: „Draga gospoda! Vaja se ne more vršiti dalje ker „telovadci“ niso pripravljeni“. Občinstvo se je začelo kar zgražati nad tem dovtipom. Pa saj so gospodje „naši“ pri marijinih devicah in imajo zato posebno veliko

vpliva. Torej, dragi komendijontarji, komaj že pričakujemo, da zopet ponovite to komedijo. Živeli! Le tako naprej, pa si zaslužite nebesa!

Društvene vesti.

Sokol I. napravi prihodnjo nedeljo 4. t. m. korporativno in v društvem kroju izlet v Kamnik. Zbiramo se do 1.1/4 popoldne v društvenih prostorih. Opozarjamo vse brate člane in sokojske rodbine na ta izlet. Pridite, priklopite se nam!

Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda za občino Moste vabi na slavnostno veselico povodom obletnice svojega obstanja, ki se vrši v nedeljo, dne 4. septembra 1910 na prostem pri g. E. Predovcu na Selu.

Slov. del. pevsko društvo „Slavec“ v Ljubljani priredi v nedeljo, dne 4. septembra t. l. veliko komarjevo veselico na vrtu, v gozdu in notranjih prostorih nove restavracije na „Zajčevem razgledu“ v Spodnji Šiški. Sodelujejo: Društveni pevski zbor, popolna „Slovenska Filharmonija“ in kmetska godba. Začetek ob 3. uri popoldne. Vstopnina 50 vin., društveniki in otroci prosti.

Odbor Ciril Metodove podružnice v Štepanji vasi opozarja tem potom vse častije člane in članice, naj se udeležijo polnoštevno veselice podružnice v Mostah, ki se vrši v nedeljo, 4. septembra na Selu. Zbirališče ob 2. uri popoldne v gostilni g. Jožeta Anžiča („pri Šoršu“) v Štepanji vasi.

Kam jutri? Na veselico podružnice D. C. M. v Mengšu, katera se vrši v nedeljo, 4. septembra t. l. v najširšem obsegu pri g. Gregorcu. Ljubljanski izletniki pridejo lahko z vlakom, kateri vozi ob 2. uri popoldne z državnega kolodvora in pridejo ob 3. uri na postajo Jarše - Mengeš in imajo odhod do trga peš 30 minut.

„Slovenske Filharmonije“ oddelek koncertira danes v hotelu „Južni kolodvor“ (A. Seidl) od 8. do 12. ure zvečer.

Najnovejša

telefonska in brzojavna poročila.

San Giuliano v Ištu.

Išl, 2. septembra. Danes so pozdravili v hotelu „Bauer“ v Ištu italijanskega ministra za zunanje zadeve di San Giuliana zastopniki dunajskih Italijanov. Minister je delegacijo sprejel v posebni avdienci. Nato se je vršil med Aehrenthalom in San Giulianom daljši razgovor, katerega so se udeležili grof Szapary, baron Merey in vojvoda avarnski. Vojvoda avarnski se je nato okoli 2. ure odpeljal proti Dunaju.

Cesarjev povratek na Dunaj.

Dunaj, 2. septembra. Cesar se povrne dne 7. septembra iz Išla zopet na Dunaj in bo stanoval v cesarskem gradu Schönbrunn. Dne 5. septembra bo praznovanje usmrtnice kraljice Elizabete, dne 11. septembra pa bo cesar sprejel v dvornem gradu posebno angleško komisijo, ki bo uradno naznanila nastop vlade novega kralja Jurija.

Dunaj, 2. septembra. Prestolonaslednik Franc Ferdinand se je danes iz Solnograda povrnil na Dunaj.

Polom v tržaški banki „Trieste popolare“.

Trst, 2. septembra. Tržaška banka „Trieste popolare“ je včeraj in danes še čisto redno izplačevala vse odpovedane vloge. Danes zvečer pa je prišla že v zadrego, vsled česar se je takoj vršila seja, da se pogovore o nadaljnjih korakih.

Kolera v Berlinu.

Berlin, 2. septembra. V Špandavu pri Berlinu se je nenadoma zopet pojavil nov slučaj kolere. Obolela je namreč neka perica, ki je prala perilo za kolero obolenih bolnikov. Oblasti so radi tega odredile najobširnejše varnostne priprave.

Lastnik, glavni in odgovorni urednik:

Milan Plut.

Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službe 4 vin. — Najmanjši znesek 50 vin. — Za informacije se plača 10 vin. — Pismenim vprašanjem je priložiti znamko 20 vin. — Pri malih oglašitvah ni nič popusta in se plačujejo v naprej; zunanji inserenti lahko v znakah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Dijak ali dijakinja se sprejme na hrano in stanovanje. Poizvedbe na inseratni biro „Jutra“. 224/3-2

Kletarja s kavcijo išče zaloga pivovarne Göss v Spod. Šiški. Nastop takoj. 222/10-2

Gostilna N. D. O. ulica Karadori št. 18. Trst se priporoča p. n. gostom in čitateljem „Jutra“, kadar pridejo v Trst, da jo posetijo. Na razpolago so gorka in mrzla jedila, izborna pristna vina in prenočišča, vse po najnižjih cenah. Gostilna je v bližini južnega kolodvora. — Za obilen obisk se priporoča Hinko Kostelc, voditelj. 77/18-23

Dijak iz boljše rodbine se sprejme. Glasovir na razpolago. Marije Terezije cesta 2./II. nad. 227/3-1

Godbeni avtomat se prav ceno proda. Kje, pove inseratni biro „Jutra“. 226/1-1

Lep otroški voziček se ceno proda. Več pove inseratni biro „Jutra“. 225/1-1

Zahvala.

Kot dedič po svojem preljubljenem blagopokojnem soprogu in očetu Josipu Anžlinu, posestniku v Stavčevi vasi pri Žužemberku, se zahvaljujemo

„Prvi Češki splošni delniški družbi za zavarovanje na življenje v Pragi“

katera nam je izplačala potom generalnega zastopstva v Trstu tako hitro in kulantno celo zavarovano vsoto, akoravno je bil pokojni zavarovan pri njej komaj tri leta.

Toplo priporočamo ta zavod vsakemu, ki bi se nameraval zavarovati na življenje.

ANTONIJA vdova ANŽLIN,

za se in kot varuhinja svojih ndl. otrok.

Proda se

nova hiša

dve minuti od Ljubljane, obstoječa iz dveh sob, kuhinje, kleti z velikim vrtom in stavbeno parcelo. Cena K 8400. Pogoji jako ugodni. Ponudbe M. K. št. 146, Moste pri Ljubljani.

Hišnik

oženjen, brez otrok, ki ima veselje tudi za vrtnarstvo se sprejme takoj. Prosto stanovanje in kurjava. Plačilo po dogovoru. Kje, pove inseratni biro „Jutra“.

! Redka priložnost !

Na jako prometnem trgu v sredini mesta se proda iz proste roke

hiša

v najboljšem stanju, obstoječa iz treh nadstropij, v kateri se nahajajo razven lepih stanovanj tudi lokali za razne obrti. Plačilni pogoji so jako ugodni. Naslov pove inseratni biro „Jutra“.

Český hostinec v Terstu

Alla Meridionale

Češka gostilna v Trstu

:: Šolske ::

knjige

:: za vse šole ::

v najnovejših odobrenih izdajah ter vse šolske potrebščine v najboljši kakovosti priporoča po zmerni ceni

L. Schwentner

v Ljubljani, Prešernova ul. št. 3.

Poslopje Mestne hranilnice.

5-1

Lepo stanovanje

v I. nadstropju, obstoječe iz dveh sob, dveh kabinetov, terase in pritlikin se ceno odda s 1. novembrom t. l. v najem Pod Rožnikom št. 242 v hiši vrtnarja Šustarja (poleg hiše g. Jerine.)

Službe išče

pisarniški uradnik (solicitor), večš popolnoma malega koncepta, zemljiške knjige, stenografije in strojepisja v odvetniški ali notarski pisarni. Gre tudi na deželo. Nastopi takoj. Ponudbo pod „uradnik“ na upravništvu „Jutra“.

POZOR! Mazilo zoper izpadanje in za pospešitev rasti las; tudi tam, kjer jih prej ni bilo. Zaraste tudi lise na glavi. Izvrstno sredstvo zoper prhljaj. Učinkuje po kratki dobi. Lonček 3 do 5 K. Pošilja tudi po pošti g. Ana Križaj, Spod. Šiška 222, III. nad., 12 vrata. Z dobrimi izpričevanji na razpolago. Zaloga v drogeriji, foto-manufakturi „Adrija“, B. Cvančara, Ljubljana, nasproti glavne pošte.

Mesto vsakega drugega posebnega obvestila.

Luiza Leustek, vdova pl. Kubanyi, roj. pl. Šipuš naznanja, da je nje ljubljene, nepozabni soprog, oziroma oče, tast, zet, brat, svak in stric, gospod

Milan Leustek

lekarnar

v 46. letu svoje starosti, dne 31. avgusta na Dunaju mirno v Gospodu zaspal.

Zemski ostanki dragega pokojnika se v nedeljo, dne 4. septembra t. l. ob 3. popoldne prepeljejo z Dunaja v Ljubljano na južni kolodvor, odkoder pojde pogreb na pokopališče k Sv. Križu, kjer se truplo pokojnikovo položi v lastno grobnico.

V Ljubljani, dne 2. septembra 1910.

Prvi slovenski pogrebni zavod v Ljubljani.

Gremij kranjskih lekarnarjev naznanja tužno vest, da je njega član, blagorodni gospod

Ph. Mr. Milan Leustek

lekarnar

dne 31. avgusta 1910 po dolgotrajni mučni bolezni na Dunaju preminul.

Pogreb pokojnikov se vrši v nedeljo, dne 4. septembra ob 3. uri popoldne z južnega kolodvora na pokopališče k Sv. Križu.

V Ljubljani, dne 2. septembra 1910.

Ph. Mr. Rihard Sušnik,

t. č. predsednik gremija.

Zahvala.

Za obilno sočutje na nedomestljivi izgubi, naše nepozabljene sestre, svakinje in tet, gospodične

Marije Hanss

se najtopleje s potrjim srcem zahvaljujemo, posebno pa za mnogobrojno darovane cvetice

žalujoči ostali.

V Ljubljani, dne 3. septembra 1910.

Prvi kranjski pogrebni zavod.

Sprejme se takoj zanesljivo
delavec sodar
 v združno klet.
 Ustmene ali pismene ponudbe na zadrugo
Agro-Merkur,
 Ljubljana, Janez Trdinova ulica št. 8.

**Dve jako dobro upeljani
 koncesiji**
 z vsem inventarjem sta naprodaj. Obrestu-
 jeta se dobro. Natančnejša pojasnila daje
 pisarna
Peter Mateliča
Škofja ulica št. 10.

FR. ŠEVČIK
 puškar, Ljubljana, Židovska ul. 7
 priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnih
pušk in samokresov
 lastnega izdelka, kakor tudi belgijskih, salskih in
 čeških strogo preizkušenih pušk, za katere jamčim
 za dober strel. Posebno priporočam lahke trocevke
 in puške Boek s Kruppovimi cevmi za brezdimni
 smodnik. — Priporočam tudi
 veliko zalogo lovskih potrebščin
 po najnižjih cenah. — Popravila in naročila se
 izvršujejo točno in zanesljivo. — Cenovniki na za-
 htevanje zastoj in poštne prosto.

Črevljarskega pomočnika
 sprejme za mešano delo
Ivan Šober, Škofja Loka.
 — Delo trajno. —

Prevzete gostilne.
 P. n. priljubljenim gostom naznanjava,
 da sva prevzela
dobro znano gostilno
pri „Fortuni“
na Vodovodni cesti št. 26.
 Postrežba točna! Cene solidne!
 Za obilen obisk se najljubše pri-
 poročata
J. J. Vodišek.

Najboljše čistilo za čevlje
 je neovrgljivo

Poleg kreme izdelujemo čistilo za kovine,
 vazelino, parketno voščilo in več drugih
 v to stroko spadajočih predmetov.
 Vazelino in čistilo za kovine izdelujemo
 v prid družbe sv. Cirila in Metoda.
 Kakovost naših predmetov je priznana iz-
 borna in ceně konkurenčne.
GOLOB & VOLK, Ljubljana.

Grand cirkus Kludsky.
 V Evropi največji in najodličnejši cirkus.
 Ravatelj in edini lastnik K. Kludsky.
100 ljudi. 150 živali.

Vsak dan ob 8.1/4 uri zvečer najinteresantnejša predstava z vsakokrat izpremenjenim spo-
 redom. V sobotah, nedeljah in praznikih dve predstavi: ob 4. uri popoldne in 8.1/4
 zvečer. — Električna razsvetljava.

„Glasbena Matica“ v Ljubljani.
Vpisovanje v glasbeno šolo
 se bo vršilo
 v torek 6. in sredo 7. septembra dopoldne od 9. do
 12. in popoldne od 3. do 5. ure; v petek 9. in v so-
 boto 10. septembra popoldne od 4. do 6. ure in v pon-
 deljek 12., ter v torek 13. septembra dopoldne od 9.
 do 12., popoldne pa od 3. do 6. ure.

Vsi vpisani učenci naj pridejo v sredo dne 14. septembra popoldne ob pol 5.
 uri k razdelitvi ur. Gojencem šole se podaja umetniška-glasbena izobrazba v klavirju in
 violini od prvega začetka do popolne konservatorske in koncertne višine; v violi, vio-
 lončelu, kontrabasu, flauti, oboi, klarinetu, fagotu, trobenti, rogu, pozavni do dostojne
 usposobljenosti za sodelovanje v orkestru; v solopetju od začetka do operne in koncertne
 višine in v vseh znanstveno-teoretičnih vedah t. j. v glasbeni teoriji, harmoniji, kontra-
 punktu in eventuelno kompoziciji in glasbeni zgodovini popolna izobrazba za razumevanje
 skladb in predpogoje za skladanje, dirigiranje, pevovodstvo, kapelništvo itd.
 Zavod stoji pod artističnim vodstvom g. koncertnega vodja M. Hubada in pod
 administrativnim vodstvom g. šol. ravnatelja Frana Gerbiča.
 Na zavodu poučuje 17 glasbenih učiteljev; med temi: Fr. Gerbič, M. Hubad,
 Jos. Vedral, Jan Rezekov namestnik, Vida Talich-Prelesnikova, Anton La-
 jovic, Klotilda Praprotnik, Jara Chlumecka, Josip Pavčič in drugi.
 Pri vsprejemu je vplačati društvenino staršev, vpisnino učencev in ukovino za
 drugo polovico septembra eventuelno, kdor hoče, tudi za oktober.
 Ukovino je plačevati en mesec naprej. Višina ukovine v posameznih predmetih
 je različna in znaša za nekatere predmete od 6 do 8 K na mesec, za nekatere pa po
 4 K na pol leta. Natančnejši podatki so razvidni iz lepakov.

Za šolsko mladino
 so že prispele moderne obleke, površniki, športne
 suknje in pelerine za dečke kakor tudi najno-
 vejša konfekcija za deklice. — Pošilja se tudi na
 deželo. — Cene jako nizke.
Angleško skladišče oblek
O. Bernatović
 v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 5

A. Lukič Ljubljana, Pred škofijo 19
 priporoča po znano nizkih cenah
obleke za šolsko mladino
 najmodernejše površnike in pelerine za
 gospode in dečke. Vedno najnovejša
 konfekcija za dame in deklice. Strogo
 solidna postrežba.

AGRO-MERKUR
 nakupovalna in prodajalna zadruga v Ljub-
 ljani r. z. z o. z.
 priporoča gg gostilničarjem, hotelirjem in privatnikom priznano najboljša na Dunaju od-
 likovana zajamčeno pristna vina v steklenicah in sicer: Ljutomerski muškati, Sylvanec,
 Goriški rizling, Burgundec, Teran, Refoško in razna najfinejša vina. V lastnih sodih raz-
 pošilja: Pristni dolenski cviček, Ljutomerski šipon, ormoško, haložko, teran, refoško, vi-
 pavsko belo in črno istrsko kakor tudi drugo različno fino namizno vino.
 V zalogi ima pristno domačo slivovko in konjak, brinjevi sodi od 56 l naprej do 30 hl
 so vedno v zalogi.
 Cena nizka, postrežba točna. V Ljubljani se dostavlja na dom.

Trgovina s knjigami in muzikalijami
Kleinmayr & Bamberg
 Ljubljana, Kongresni trg št. 2
 priporoča
 popolno zalogo vseh na tukajšnjih in zu-
 nanjih učnih zavodih uvedenih
ŠOLSKIH KNJIG
 :: v predpisanih izdajah po najnižjih cenah ::
 ■ ■ ■
 Zaznamki učnih knjig se oddajo gratis.

Spedicijsko podjetje JOS. ŠKERLJ, Ljubljana Bavarski dvor.
 Ustanovljeno leta 1908.
 Član dunajskih in berlinskih prevoznikov pohištva. — Sprejema vse v spedicijo spadajoče prevoznine iz vseh in v vse kraje, po naj-
 nižjih tarifih. — Prevaža pohištvo v novih, patentovanih pohištvenih vozeh na vse kraje, tudi v inozemstvo. — Sprejema na zalogo
 razno blago, pohištvo itd. Krasna, suha in čista skladišča so na razpolago. — Nabiralni promet Dunaj-Ljubljana in obratno zastopam
 v vseh večjih mestih. — Moj zastopnik na Dunaju je **Karl Lawl, Dunaj I. Schulhof 6.**